

Fränzele (läuft em no an nimmt en um dr Hals).

Felix . . . mi Felix . . . was soll ich mache, wenn
Dü umkunnsch . . . was witt, ass Di arm Fränzele
mache sott . . . weisch denn Dü nitt, ass ich sterwe
thät . . . un Dü witt Dich geh schlage mit dem Fecht-
meister, wo 's Asäh hat vo me Räiwer un wo wohr-
scheinlig scho G'schicktere ums Lewe brocht hat . . .
Dü wendsch dr Kopf ab un säisch nit . . . oh! . . . ich
bi 's unglückligste Gschöpf, wo's uf dr Welt git . . .

Felix (nimmt em beide Händ).

Fränzele . . . müesch nitt grine . . . schaü, ich müess . . .
d'Ehr geht vor allem!

Fränzele.

Nei, nei . . . Dü gehsch Dich nitt geh schlage . . .
hiroth se, dem Fechtmeister si Schwester . . . ich weiss
nitt, was g'schäh isch . . . awer hiroth se un süech Di
arm Fränzele z'vergesse . . . ich fir mi Theil . . . Herr
je! . . . do kunnt er glaüb wieder z'ruck jetz, dà Mörder
mit sine Dege, un noch ebber anders (me hört e Lärme
duss; dr Herr Kalt, Guld un Hitzig kämme-n-ine).

XII. Uftritt.

D'Gliche, Herr Kalt, Guld und Hitzig.

Herr Kalt.

Ich ha glaüb, ich kännt dà Hitzkopf vo Fecht-
meister mit güete Worte mache-n-abz'steh vo sim Plan,
drum bin i em nogange . . . awer 's nutzt alles nit! ('s
Fränzele sinkt uf e Stühl un verliert d'B'sinnung).

Herr Hitzig (züem Felix).

Das geht lang, bis Sie sich decidiere . . . allons, ufwas
warte Se noch? . . . ich ha-n-efange lange Zit biku
dunte!

Herr Guld (springt derzwische).

Z'Hilf! . . . Firio! ihr derfe-n-eüch nitt schlage!
(Felix un Herr Hitzig packe dr Herr Guld, fir ne absite
z'schiewe).

Herr Kalt.

Was sieh-n-i! . . . mi Tochter ohne B'sinnung! . . .
(er süecht se ins Lewe z'ruckz'riefe).

Herr Guld (süecht si los z'mache).

Z'Hilf! . . . z'Hilf! . . . (se len en fahre).

Herr Hitzig (zieht dr Felix gege dr Thüre).

Allons, Herr Felix . . . en avant!

Herr Guld.

Halte Se, Herr Fechtmeister . . . halte Se . . . me
hirothet Ihre Schwester . . . Sie werde säh . . . Felix,
ich gib Ene 's halwe vo mim Vermöge, un 's andere
halwe, wenn ich emol stirb, wenn Sie se hirothe! . . .

Felix.

's isch kei Red dervo!

Herr Hitzig.

Also vorwärts denn?

Herr Guld.

Herr Fechtmeister, Herr Fechtmeister . . . warte
Se . . . eh bien . . . ich . . . ich hiroth se, wenn er refü-
siert . . . ich hiroth se, Ihre Schwester . . . me hat mir
g'sait, 's seig e charmante Person, un ich bi rich . . .
also werde Se doch z'friede si . . . (fir sich) mi Lewe
isch mr doch noch liewer as alles andere! . . .

Herr Kalt (fir sich).

Endlig hat's packt! . . . (er ribt si d'Händ).

Herr Hitzig.

Herr Guld, 's wird mich freie, Sie als mi Schwoger
z'begriesse . . . un im Herr Felix biet ich mi Hand . . .
mr sin jetz also quitt! . . .